

پیام یازده
داوود و ابیجایل نمادی از
مسیح جنگاور و کلیسای جنگاور

مطالعه متون مقدس: اول سموئیل ۲۵: ۲-۴۲؛ افسسیان ۵: ۲۵-۲۷؛ ۶: ۱۰-۱۳؛
مکاشفه ۱۹: ۷-۹، ۱۱-۱۲؛ عبرانیان ۶: ۱۹؛ ۱۰: ۱۹-۲۰؛ ۱۳: ۱۳

۱. اول سموئیل ۲۵: ۱-ب ۴۴ گزارشی از رسیدگی داوود به نابال و ابیجایل است:

- آ. در این باب حکمت ابیجایل را در دلجویی از داوود می‌بینیم - آ.آ. ۲۳-۳۱.
ب. داوود این گونه به درخواست ابیجایل پاسخ داد که یهوه را که او را به ملاقات وی فرستاد، برکت داد، و همچنین او [ابیجایل] را، که او [داوود] را از ورود به خونریزی و انتقام گرفتن با دست خود باز داشت، برکت داد - آ.آ. ۳۲-۳۵.
پ. زیبایی و حکمت ابیجایل داوود را جلب کرد، و پس از مرگ نابال او را به همسری گرفت و او [ابیجایل] همتای وی در جنگ شد - آ.آ. ۳۶-۴۴.

۲. داوود نماد مسیح جنگاور در وسط رنجهاست - آ. ۲۸:

آ. داوود نماد خداوند عیسی به عنوان یک انسان در رنج او بر روی زمین قبل از رستاخیزش است؛ رنج داوود برای فتح دشمنان غاصب و کسب سرزمین نیکو، همان زمین برای بنای خدا، بود - مزامیر ۶۹: ۱-۹.

ب. مستقر شدن داوود توسط خدا در پیروزی‌های مکرر او بر فلسطینیان دیده می‌شود؛ از این رو، او نمادی از مسیح جنگجو است - دوم سموئیل ۵: ۱۷-۲۵.

پ. از آنجایی که یهوه آن جنگجوست که برای ما نبرد را می‌جنگد و بر همه دشمنان ما مظفر می‌شود، او ظفر ما، پیروزی ماست - خروج ۱۷: ۸-۱۶.

ت. مزامیر ۱۱۰: ۵-۶ آشکار می‌کند که علاوه بر پادشاه و کاهن بودن، مسیح آن جنگجوست:

۱. در روز غضب او هنگام بازگشتش، مسیح بزرگترین پیروز خواهد بود، بر همه امتها پیروزمند شده، پادشاهان و سر دشمنان را خواهد کوبید، و بر همه کسانی که با او ضدیت می‌کنند داوری خواهد کرد - آ.آ. ۱-۲، ۵-۶.

۲. بر طبق مکاشفه ۱۹: ۱۱-۱۴، مسیح در بازگشت خود همان جنگنده خواهد بود:

(آ) خداوند به تنهایی با ضدمسیح و سپاهیان امتها نخواهد جنگید.

(ب) مسیح با عروسش به عنوان ارتش خود خواهد آمد، و به همراه او با ضدمسیح و سپاهیان او خواهد جنگید - آ.آ. ۷-۹.

ث. مسیح جنگجو همان مسیح پیروز است - یوحنا ۱۲: ۳۱؛ افسسیان ۴: ۸؛ عبرانیان ۲: ۱۴:

۱. مسیح پیروز در خدمتگزاری زمینی خود، ابلیس را شکست داده و کارهای او را نابود کرد - متی ۴: ۱-۱۱؛ اول یوحنا ۳: ۸.

۲. مسیح پیروز در مصلوب شدن خود، رئیس این جهان را بیرون رانده، ابلیس را نابود کرد، باعث شد ریاستها و قدرتها خلع سلاح شوند، و مرگ را بی‌اثر کرد - یوحنا ۱۲: ۳۱؛ متی ۲۷: ۵۱؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ کولسیان ۲: ۱۵؛ دوم تیموتائوس ۱: ۱۰.

۳. رستاخیز مسیح پیروز اعلام می‌کند که او بر مرگ پیروز است - ۲: ۸.

۴. مسیح پیروز در صعود خود، «اسیران را به اسارت برد»؛ او ما را از دست غاصب شیطان رهایی داده و به بالاترین مکان در عالم آورد - افسسیان ۲: ۶؛ ۴: ۸.

۵. مسیح پیروز به عنوان سردار جنگنده، آن جنگجو، با ارتش خود خواهد آمد تا علیه ضدمسیح، پادشاهان زیر دست او، و سپاهیان آنها در حارمگدون بجنگد - مکاشفه

۱۹: ۲۱-۱۱.

۳. ابیجایل نماد کلیسای جنگاور در وسط رنجهاست - اول سموئیل ۲۵: ۲-۴۲:

- آ. از اول سموئیل ۲۵ به بعد، ابیجایل همیشه در کنار داوود جنگجو بوده و او را در جنگهایش دنبال می‌کرد - آ.آ. ۴۰-۴۲:
۱. ازدواج ابیجایل با داوود نماد کلیساست که به عنوان ارتشی برای جنگ به خدمت رفته است - افسسیان ۶: ۱۰-۲۰.
۲. ابیجایل نماد کلیسای جنگاور است، که در وسط رنجهای برای پادشاهی خدا می‌جنگد - مکاشفه ۹: ۱؛ ۱۱: ۱۵؛ ۱۲: ۱۰.
- ب. نماد ابیجایل نیاز ما را برای یک بودن با مسیح در رنجهایش به تصویر می‌کشد - فیلیپیان ۳: ۱۰؛ کولسیان ۱: ۲۴؛ مکاشفه ۹: ۱:
۱. رنجه [زحمات] مسیح دو دسته است: رنجهای برای به انجام رساندن با خرید، که توسط خود مسیح کامل شد، و رنجهای برای تولید و بنای کلیسا، که باید توسط رسولان و ایمانداران به کمال رسد - کولسیان ۱: ۲۴.
۲. این واقعیت که پولس رنجهای مسیح را در ارتباط با مباشرت خدا ذکر می‌کند، نشان می‌دهد که مباشرت فقط از طریق رنج انجام می‌شود - آ. ۲۵:
- (آ) اگر بخواهیم در مباشرت خدا شریک باشیم، باید آماده رنج کشیدن باشیم - مکاشفه ۱: ۹؛ دوم قرنتیان ۱: ۳-۶.
- (ب) همه کسانی که در خدمت کلیسا یا در خدمتگزاری شرکت دارند باید آماده باشند که در رنجهای یک مباشر شریک شوند. این بدین معناست که ما باید حاضر به پرداخت هر بهایی که برای انجام مباشرت ما لازم است، باشیم - ۴: ۱۰-۱۲؛ یوحنا ۱۲: ۲۴-۲۶.
- پ. نماد ابیجایل اشتراک کلیسا با خداوند عیسی در جنگ روحانی را به تصویر می‌کشد - افسسیان ۶: ۱۰-۲۰:
۱. کلیسا به عنوان همتای مسیح، عروس او، در افسسیان ۵: ۲۵-۲۷ آشکار شده، و این همتا تبدیل به همان جنگجو، آن جنگنده در افسسیان ۶: ۱۰-۱۳ می‌شود:
- (آ) افسسیان ۵ و ۶ در مکاشفه ۱۹ تحقق خواهد یافت.
- (ب) مجموع پیروزمندان تبدیل می‌شود به عروس تا همتای مسیح باشد (آ. ۷-۹)، و این همتا، ارتش مسیح می‌شود تا در حارمگدون ضدمسیح را شکست دهد (آ. ۱۱-۲۱).
۲. نه تنها باید مقصود جاودان خدا انجام شده و خواست قلبی او راضی شود، بلکه دشمن خدا باید شکست بخورد؛ بدین منظور، کلیسا باید یک جنگجو باشد - افسسیان ۱: ۱۱؛ ۳: ۹-۱۱؛ ۶: ۱۰-۱۲.
۳. جنگ روحانی ضروری است زیرا اراده شیطان بر ضد اراده خدا قرار گرفته است - متی ۶: ۱۰؛ ۷: ۲۱؛ اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۴:
- (آ) منشأ جنگ روحانی در تضاد بین اراده الهی و اراده شیطانی است.
- (ب) به عنوان کلیسا، جنگیدن ما برای تسلیم اراده شیطانی و شکست دشمن خداست - مکاشفه ۱۲: ۱۱.
۴. شیطان از کلیسا به عنوان بدن مسیح، همان جنگجوی جمعی که علیه او و پادشاهی او می‌جنگد، وحشت دارد - غزل غزلها ۶: ۱۰؛ افسسیان ۶: ۱۰-۲۰.
۵. مسیح با آن کسی که سالها نبرد بر ضد دشمن خدا را می‌جنگیده، ازدواج خواهد کرد - مکاشفه ۱۹: ۷-۹، ۱۱-۱۶.
۶. پیروزمندان که ساختار عروس مسیح هستند، نبرد را بر ضد تمام دشمنان خدا جنگیده و آنها را شکست می‌دهند تا پادشاهی خدا را بیاورند - ۲: ۷، ۱۱، ۱۷، ۲۶؛ ۳: ۵، ۱۲، ۲۱؛ ۱۱: ۱۰؛ ۱۲: ۱۰.

۴. نماد ابیجایل ایمان‌داری را به تصویر می‌کشد که نزد عیسی بیرون از اردوگاه رفته، ننگی را که او متحمل شد، بر خود حمل می‌کند - عبرانیان ۱۳: ۱۳:

آ. زندگی مسیحی ما دو جنبه دارد - جنبه درونی و جنبه بیرونی - عبرانیان ۶: ۱۹-۲۰؛ ۱۳: ۱۳:
۱. جنبه درونی با نماد شوکمیت، و جنبه بیرونی با نماد ابیجایل نشان داده می‌شود - غزل غزلها ۴: ۴، ۱۰، ۱۳؛ عبرانیان ۱۳: ۱۳.

۲. از یک سو، ما درون حجاب در قدس‌الاقداص بوده، از سوی دیگر، ما در برابر مردم، بیرون از شهر یا اردوگاه می‌باشیم - عبرانیان ۶: ۱۹-۲۰؛ ۱۳: ۱۳.
(آ) ما دروناً از مسیح رستخیز کرده مسرت برده، و از بیرون، عیسی را دنبال می‌کنیم - ۶: ۱۹؛ ۱۳: ۱۳.

(ب) وقتی که خداوند را در حجله درونی، در قدس‌الاقداص، در آن مخفیگاه، لمس می‌کنیم، می‌توانیم به شوکمیت تشبیه شویم - ۱۰: ۱۹-۲۰؛ غزل غزلها ۱: ۴؛ ۴: ۱۰؛ ۶: ۱۳.
(پ) وقتی که در زندگی بیرونی خود، برای خداوند شهادت داده و برای خداوند کار می‌کنیم، می‌توانیم به ابیجایل که با داوود در بیابان سرگردان بود تشبیه شویم - اول سموئیل ۲۵: ۴۲-۴۰.

ب. ما هر روز می‌توانیم این دو جنبه را تجربه کنیم - عبرانیان ۶: ۱۹-۲۰؛ ۱۰: ۱۹-۲۰؛ ۱۳: ۱۳:
۱. ما به عنوان شوکمیت درون حجاب بوده، در قدس‌الاقداص زندگی می‌کنیم و از مسیح رستخیز کرده و جلال یافته مسرت می‌بریم، و به عنوان ابیجایل بیرون از اردوگاه بوده، در جهان زندگی می‌کنیم و عیسای افتاده‌دل را دنبال می‌نماییم - ۶: ۱۹-۲۰؛ ۱۳: ۱۳.

۲. مانند شوکمیت و سلیمان، ما در کاخ‌های عاج باقی مانده و دروناً با خداوند مشارکت می‌کنیم، و مانند ابیجایل با دنبال کردن داوود به جنگ و رنج، از بیرون زندگی و کار می‌کنیم - مزامیر ۴۵: ۸؛ اول سموئیل ۲۵: ۴۰-۴۲.

۳. آن کسی که درون ما است همان مسیح رستخیز کرده، و آن که بیرون است عیسای ناصری می‌باشد - مکاشفه ۱: ۱۷-۱۸؛ متی ۲: ۲۳.

۴. ما دروناً مسرت شوکمیت در مخفیگاه را داشته، و در ظاهر زندگی عمومی ابیجایل را داریم.
پ. وقتی که یک ایمان‌دار در مسیح از درون حجاب، حجله درونی مشارکت بیرون می‌آید، قادر است راه صلیب را برگرفته و عیسای رنج‌دیده را دنبال کند - عبرانیان ۶: ۱۹؛ ۱۰: ۱۹-۲۰؛ ۱۳: ۱۳:

۱. فقط کسانی که به درون حجاب وارد می‌شوند می‌توانند نزد عیسی بیرون از اردوگاه رفته و ننگی را که او متحمل شد، بر خود حمل کنند - ۶: ۱۹؛ ۱۰: ۱۹-۲۰؛ ۱۳: ۱۳.
۲. این مسیح رستخیز کرده در ما است که ما را جهت پیروی از عیسای رنج‌دیده رهبری می‌کند - آ. ۱۳.

۳. خداوند عیسی راه صلیب را طی کرد و وارد رستخیز شد، و حالا او ما، ابیجایل خود را رهبری می‌کند تا راه صلیب را برگرفته و او را بیرون از اردوگاه دنبال کنیم و ننگی را که متحمل شد، بر خود حمل کنیم - آ. ۱۳.